

i begge Retninger. — Jeg tror, det vilde føre temmelig vidt, dersom den ærede Ordfører og jeg skulde forsøge paa her at udkæmpe den gamle Strid mellem Frihandelsmænd og Beskyttelsesmænd, og jeg holder mig overbevist om, at vi i ethvert Tilfælde tilsidt vilde komme til at føre Striden under 4 Dine, men jeg kan dog ikke undlade at bemærke, at jeg paa ingen Maade er optraadt som absolut Beskyttelsesmand, i det Mindste ikke i den Forstand, som haade det ærede Medlem, der tidligere havde Ordet (Holm) og den ærede Ordfører have angivet. Jeg er nemlig aldrig gaaet videre end til at hævde, at den her i Landet bestaaende Industri har en Ret til ikke at undrages den for den nu bestaaende Beskyttelse, før man er forvisset om, at den kan taale, at denne Beskyttelse undrages den. Dersom der skulde behøves mere end en Henvi- ning til, hvad jeg tidligere har sagt i saa Henseende, kan jeg heldigvis henvise til en bestemt Kjendsgjerning, idet jeg har været en af dem, som med Bestemthed have modsat sig, at man igjennem Beskyttelse skulde fremkalde en ny Indu- stri her i Landet; det er selvfølgelig Roesukker- industrien, jeg sigter til. Jeg indtager altsaa in- genlunde det Standpunkt, som de ærede Medlem- mer have troet at kunne give mig, nemlig at jeg kunde ønske absolut at fremkalde en saadan Indu- stri her i Landet, der vilde være istand til paa ethvert Punkt at forsyne Landet med dets Jern- denheber; men jeg har sagt, at den engang be- staaende Industri, den igjennem den tid- ligere Beskyttelse opstaaede Industri har et retfærdigt Krav paa ikke at blive kastet til Side ved Ophævelse af Beskyttelsen, at de Bærdier, som deri ere anbragte, ikke bør blive tilintetgjorte ved Op- hævelse af Beskyttelsen, og det skal jeg hævde. — Jeg holder mig overbevist om, at den ærede Ord- fører — det er kun som et Apropoz til ham — vil være mig taknemlig for, at jeg berigtiger en Bilsfarelse, hvori han kom til at gjøre sig skyldig, idet han udtalte, at, naar ethvert Land paa den Maade ved sin egen Industri forsynede sit eget Marked, vilde al Handel og Omsætning op- høre. Det ærede Medlem har naturligvis ikke ment dette; thi han kan ikke have været blind for, at der dog bliver Omsætning af Naastoffer til- bage. Vi kunne dog ikke med vor bedste Villie tilvejebringe Jern, Stenful osv., og selv om vort Maal var, at vor Jernindustri skulde kunne kon- kurrere med England paa vort Marked, vilde dette dog ikke bestoindre forudsætte et betydeligt Han- delsrøre paa dette Gebet. Jeg er overbevist om, at, hvad det ærede Medlem yttrede i den Henseende, var en Fortalelse af ham. Derimod frem- kom der Noget, som var mere end Fortalelse lige overfor mig, idet det var en fuldstændig Misfor- staaelse, som jeg maa bede den ærede Ordfører om at tilgive mig, hvis jeg har foranlediget den; jeg tør ikke med Bestemthed sige det, før jeg ser

Omgivelsen af mine Ord i Tidenden. Den ærede Ordfører angav, at jeg skulde have sagt, at, dersom dette Lovforslag havde indskrænket sig til en anden Fordeling af Konsumafgifterne, saaledes at der derigjennem bevirkedes en Lettelse paa de Gjenstande, man antager væsentlig forbruges af de mindre Bemidlede, og en Forøgelse paa dem, som kun bruges af de bedre Stillede, altsaa med andre Ord, en Formindstelse af Loldafgifterne paa Jernødenhedsartikler imod Veberlag i en Forøgelse af Loldafgifterne paa Luxusartikler, havde min Enighed med Forslagsstillerne været sandsynlig. Forsaavidt forholder det sig fuldstændig rigtigt, og jeg har gjentaget mine Ytringer, for at der ikke skulde være nogen Tvivl om min Mening; men jeg spøede ikke dertil, saaledes som det blev gjen- givet af den ærede Ordfører, at Lovforslaget til- lige maatte frigjøre Naastoffer; det har jeg ikke sagt, i det Mindste tror jeg ikke, at jeg har kun- net sige det, thi jeg har aldrig nogeninde ment noget Saadant. Hvad jeg derimod sagde, var, at, naar Lovforslaget ved Siden deraf havde afholdt sig fra at røre ved alle de Positio- ner, der ikke have nogen Betydning for den umiddelbare Konsum, men som have en væ- sentlig Betydning for vor Industri, kunde jeg have været enig med Forslagsstillerne. Det er altsaa netop fuldstændig det Modsatte, jeg har sagt. Den ærede Ordfører har fuldstændig Ret i, at jeg, dersom jeg ved Siden af at opretholde Ind- sørfelstolden for færdige Varer vilde fordre en Frigivelse af Lolden paa Naastoffer, uægtelig var optraadt som en ultra Beskyttelsesmand, som en saa yderliggaaende Beskyttelsesmand, at jeg næsten ikke kjender Eksempel paa noget Lignende. — Den Henvendelse fra Grosferersocietetet, hvoraf det ærede Medlem meddelte os Brudstykker, er mig naturligvis godt bekendt, ligesom jeg maafee her maa indskyde, at ogsaa Loldloven i sin Helhed og de i sin Tid succesfuldt foreslaaede Forandringer i Loldloven ere mig ret vel kendte. Naar jeg før omtalte, at der var mange nye Ginner her i denne Lov, som ikke vare nye mellem Forslags- stillerne og Thinget, men nye mellem mig og Thinget, har jeg dermed ikke villet sige, at de vare mig ubekendte. Det var paa ingen Maade min Mening. Jeg tror tværtimod, at jeg nogenlunde har fulgt, hvad der tidligere er passeret i denne Sag, og jeg kan forstikke den ærede Ordfører om, at det, at jeg har fulgt Sagen, netop er det, som har bragt mig til at indtage det Standpunkt, hvorpaa jeg nu staar. Dette er imidlertid kun en indskudt Parenthes. Det, jeg egentlig vilde sige i Anledning af Grosferersocietetets Henvendelse til Regjeringen og Rigsdagen, var, at dersom man med Hensyn til den Fare for Handel og Omsæt- ningsforholdene overhovedet, som ligger i en vis Loldtilstand, vilde give nogen Beroligelse til Han- delsstanden, vilde den ogsaa kunne gives paa den Maade, at man ophørte med Forsøgene paa en